

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/27/2020
Identifikačné číslo spisu: 5118011008
Dátum vydania rozhodnutia: 4. augusta 2020
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5118011008.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného W. N. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. augusta 2020 v Bratislave, o dovolaní obvineného W. N.S. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 24. septembra 2019, sp. zn. 1To/74/2019, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného W. N. sa odmieta.

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Žilina (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „okresný súd“) z 2. júla 2019, sp. zn. 47T/28/2018, bol obvinený W. N. uznaný za vinného v bode 1) zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a v bode 2) zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1) v dobe najmenej od augusta 2016 do 21. februára 2018 v rodinnom dome M.. č. XXX v obci N., okres Ž., najmenej dvakrát do týždňa triezvy, ale aj pod vplyvom alkoholu, najmä vo večerných hodinách, aj pred svojimi maloletými synmi V. N.Č., nar. XX. F. XXXX a W. N., nar. X. W. XXXX, nadával svojej manželke S. N., že je sviňa, nezdarená, vyčítal jej, že sa nedokáže postarať o domácnosť, o deti, že je neschopná sviňa, neschopná piča, vyhadzoval ju z domu, že má odísť, že tam nemá čo hľadať, takéto jeho správanie trvalo hodinu aj dve, následne vyžadoval od manželky prítulenie, objímanie, sex, ak odmietla, začal ešte viac zúriť, kričať, že je neschopná kurva, že sa mu nevenuje, či si našla druhého na všetko, následne sa mu manželka podvolila, v strachu aby sa nevyvršil na deťoch, svojej manželke zakazoval návštevy jej rodiny bez jeho prítomnosti, svojim maloletým synom V. N. a W. N. nadával, že sú hlúpi, nič nedosiahnu, fyzicky ich napádal tak, že ich fackal otvorenými dlaniami po tvári, maloletého syna W. kopal do nôh, do brucha, v presne nezistenom

dni v auguste 2017 pri sprchovaní vo vani oboma rukami otvorenými dlaňami fackal svojho maloletého syna V. striedavo po tvári a vlasovej časti, pričom sa maloletý pošmykol a opakovane spadol, následkom čoho mu tiekla krv z nosa, koncom augusta alebo začiatkom septembra 2017 v kuchyni chytil svojho maloletého syna V., zdvihol ho na úroveň kuchynského stola a opakovane najmenej desaťkrát ho hodil na zem a fackal ho, v dôsledku čoho V. utrpel prederavenie ušného bubienka vpravo, s prítomnými písčaním v pravom uchu a poruchou sluchu, od augusta 2017 sa popisované nadávky a ponižovanie manželky opakovalo denne, manželku fackal, vykrúcal jej prsty, dňa 17. januára 2018 manželku sotil v kúpeľni tak, že si hlavu udrela o stenu, dňa 21. januára 2018 ju na WC chytil za plecía, povedal jej, že je kurva hnusná, má ísť upratať kuchyňu, a keď sa jej tak ľúbi u ocinka, má ísť k ocinkovi a má s ním aj sexovať a sotil ju o obkladačky a začal jej vykrúcať ruky, pričom jej hovoril, že s tými habárkami nič nedokáže, potom ju fackal z jednej strany na druhú a ziapal na ňu, že je sviňa hnusná, aby mala dôvod zavolať ocinka, keď jej je u neho tak dobre, že jej otec je pytlík a zbabelec, v období od 29. januára 2018 odkedy je práceneschopný až do 21. februára 2018, kedy jeho manželka odišla zo spoločnej domácnosti, jeho správanie vyvrcholilo a popri nadávkach a ponižovaní manželku najmä pod vplyvom alkoholu fackal, dňa 12. februára 2018 jej pricvikol dva prsty do zásuvky a následne ju svojím telom tlačil do povalových dverí, čím jej spôsobil bolesť ramena, a prestal až keď kričala o pomoc a pribehli maloletí synovia V. a W., čím obvinený svojím konaním vyvolal u poškodenej S. N. úzkostné a anxiózne stavy, anticipačnú úzkosť, emočnú a afektívnu labilitu, tendenciu k vyháňavému a únikovému správaniu pred obvineným, adaptačnú poruchu, u poškodeného mal. V. N. vyvolal obvinený svojím konaním úzkosť, strach, v dôsledku konania obvineného sa zvýrazňovali prejavy a symptómy hyperkinetickej poruchy u poškodeného /intenzita afektov, dráždivosť, negativizmus/, u poškodeného mal. W. N. obvinený svojím konaním vyvolal úzkostne anxióznou poruchu, s emočnými poruchami a poruchami správania viazanými na rodinu F 91.0., ktorá sa prejavovala úzkosťou, strachom, obavnými anticipačnými myšlienkami,

2) od presne nezisteného dňa mesiaca január 2018 až do 22. februára 2018 schovával v prístavbe rodinnému domu M.. č. XXX v obci N., okres Ž., dlhú strenú zbraň - vojenskú opakovaciu pušku ruskej výroby zn. Mosin, model 1891, kaliber 7,62 x 54R, výrobné číslo na závere XXXXX, na matici úderníka záveru výrobné číslo XXXXX a na dne nábojovej schránky výrobné číslo I. XXXXXX, ktorá bola upravená na poľovné účely - výmenou mieridiel za poľovnícke a hlavňou skrátenu z pôvodnej dĺžky na dĺžku 650 mm, pričom podľa § 4 ods. 1, ods. 2 písm. g) zákona o strelných zbraniach a strelive č. 190/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov ide o zbraň kategórie A - zakázanú zbraň.

Za to mu prvostupňový súd podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona prvostupňový súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd v Žiline rozhodujúc o odvolaní obvineného W. N. proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu uznesením z 24. septembra 2019, sp. zn. 1To/74/2019, podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného W. N. ako nedôvodné zamietol.

II.

Dovolanie
a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Žiline, ako aj rozsudku Okresného súdu Žilina podal obvinený W. N. dovolanie prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Dušana Chlapíka písomným podaním z 9. decembra 2019, podané elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom 10. decembra 2019, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. h), písm. i) Trestného poriadku.

Podané dovolanie odôvodnil tým, že v priebehu konania boli vypracované znalecké posudky, a to znalecký posudok č. 66/2018 z 29. apríla 2018, vypracovaný MUDr. V. G., znalecký posudok č. 5/2018 vypracovaný Mgr. S. N., znalecký posudok č. 08/2018 a 05/2018 z 25. mája 2018 vypracovaný MUDr. M. Š. a Mgr. Z. X. a znalecký posudok č. 4/2019 z 15. mája 2019 vypracovaný MUDr. R. Š., CSc., MPH. Z obsahu spisového materiálu pritom podľa obvineného nevyplýva, že pribratí znalci boli poučení podľa § 144 ods. 1 Trestného poriadku, čo má za následok, že prvostupňové rozhodnutie je založené aj na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 1) obvinený poukázal na vymedzenie doby spáchania skutku od augusta 2016 do 21. februára 2018, pričom podľa jeho názoru v konaní nebolo preukázané takéto vymedzenie doby údajného páchania skutku. Ku dňu údajného začatia páchania skutku pritom podľa obvineného uplynulo desať rokov jeho manželstva s poškodenou, pričom tak široko formulovanou dobou skutku je znemožnené kvalifikovane rozhodnúť o jeho vine, čím bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu.

Obvinený taktiež poukázal na to, že výsluchy vykonané v priebehu súdneho konania sú v diametrálnom rozpore s konaním obvineného, pričom s výnimkou výpovede poškodenej S. N. žiaden ďalší dôkaz nepreukazuje spáchanie skutku obvineným. Poukázal pritom na jej výpoveď na hlavnom pojednávaní 29. októbra 2018, na odstraňovanie rozporov medzi touto výpoveďou a výpoveďou z prípravného konania, ako aj na výsluchy maloletých detí z 24. apríla 2018. Vo vzťahu k údajnému psychickému týraniu poškodenej obvinený poukázal na písomné podanie MUDr. F. O. z 15. marca 2018, v ktorom táto uviedla, že počas kontrol nevidela na poškodenej známky fyzického bitia, počas poslednej kontroly udávala fyzické násilie skôr na deťoch, zo strany obvineného udávala aj verbálne útoky. Zo záverov znaleckého posudku MUDr. O. pritom podľa obvineného vyplýva, že u poškodenej nejde o psychickú poruchu, ale o depresívny stav. Rovnako tak aj MUDr. Y. N. vo svojej záverečnej správe z psychiatrického vyšetrenia maloletého V. N. okrem iného uviedol: „Vzťahy v rodine matka hodnotí ako dobré, občas drobné konflikty pre finančné záležitosti, mama verbalizuje spokojnosť v manželstve.“

Obvinený taktiež poukázal na výpoveď svedkyne Mgr. Y. Z., sestry poškodenej, ktorá uviedla, že v júni 2017 boli ukážková rodina, čomu podľa obvineného nasvedčuje aj skutočnosť, že na Vianoce 2017 sa dohodli, že pre potreby poškodenej zakúpia nový sporák a pre potreby obvineného príviesny vozík k motorovému vozidlu na účel dovozu materiálu potrebného na rekonštrukciu rodinného domu.

Vo vzťahu k tvrdeniu poškodenej o tom, že sústavne a nadmerne požíval alkoholické nápoje, obvinený poukázal na to, že je dlhoročným vodičom z povolania, pravidelne sa podroboval kontrole požitia alkoholických nápojov, vždy s negatívnym výsledkom, pričom žiaden zo svedkov, dokonca ani rodičia poškodenej nemali vedomosť o tom, že by obvinený požíval alkoholické nápoje.

Z vykonaných dôkazov podľa obvineného nebolo preukázané ani týranie maloletých synov, čo podľa jeho názoru popierajú tak ich výpovede, ako aj vyjadrenie MUDr. W. O., praktického lekára pre deti a dorast, ktorý vo svojej správe vo vzťahu k žiadnemu z detí neuviedol, že by u nich pozoroval traumatizáciu, resp. týranie.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2) obvinený uviedol, že v tomto prípade nebola naplnená subjektívna stránka trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, pretože zbraň našiel pri rekonštrukcii rodinného domu vo februári 2016 a nález zbrane nahlásil na políciu. Obvinený nie je a ani nebol držiteľom zbrojného preukazu, nemá žiadne skúsenosti s nakladaním so zbraňami a nemal ani vedomosť, na aký účel môže predmetná zbraň slúžiť, navyše, keď z dokazovania vyplynulo, že zbraň bola v minulosti upravovaná. Zbraň do odovzdania uložil na bezpečné miesto, aby sa nedostala do rúk deťom. Obvinený taktiež poukázal na výpovede otca poškodenej W. G., ako aj na výpoveď svojho otca, pričom z uvedených podľa jeho názoru vyplýva, že nález zbrane nezamĺčal, konzultoval to so svojím otcom i svokrom a nález napokon odovzdal polícii.

Nesprávne právne posúdenie skutkov pod bodmi 1) a 2) rozsudku spočíva podľa obvineného v tom, že tieto skutky boli kvalifikované ako trestné činy napriek tomu, že nejde o trestné činy, resp. za skutok pod bodom 1) bol obvinený uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa dopustil.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby po predbežnom preskúmaní dovolania predsedom senátu dovolacieho súdu podľa § 378 Trestného poriadku dovolací súd vyslovil podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku porušenie zákona s poukazom na § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. h), písm. i) Trestného poriadku a súčasne podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline z 24. septembra 2019, sp. zn. 1To/74/2019, a rozsudok Okresného súdu Žilina z 2. júla 2019, sp. zn. 4T/28/2018. Ďalej navrhol, aby dovolací súd podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal prvostupňovému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Zároveň požiadal, aby dovolací súd podľa § 380 ods. 4 Trestného poriadku prerušil až do rozhodnutia o dovolaní výkon jeho trestu odňatia slobody.

K dovolaniu obvineného sa podaním z 30. marca 2020 vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina (ďalej len „prokurátorka“), ktorá vo svojom vyjadrení uviedla, že námietky obvineného uplatnené v podanom dovolaní sa týkajú výlučne správnosti a úplnosti zisteného skutkového stavu a správnosti hodnotenia výsledkov vykonaného dokazovania konajúcimi súdmi, čo však podľa jej názoru nemôže byť predmetom preskúmania dovolacím súdom. Prokurátorka nesúhlasila s tvrdením obvineného, že znalecké dokazovanie bolo vykonané nezákonným spôsobom, pretože všetci znalci boli už v uznesení, ktorým boli pribratí do konania a ktoré im boli riadne doručené, poučení v zmysle citovaných zákonných ustanovení a taktiež znalci, ktorí boli na hlavnom pojednávaní vypočutí, boli riadne poučení pred výsluchmi na hlavnom pojednávaní.

Vzhľadom na to, že v predmetnej veci podľa prokurátorky nie sú splnené dôvody dovolania, navrhla, aby dovolací súd dovolanie obvineného W. N. podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 4. mája 2020.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Zároveň je potrebné poukázať na to, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku, sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich

hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (uznesenie najvyššieho súdu zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120, roč. 2012).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu obvinený odôvodňoval široko formulovanou dobou páchania skutku, ktorá vykonaným dokazovaním nebola preukázaná a ktorá znemožňuje kvalifikovane rozhodnúť o jeho vine z hľadiska doby spáchania skutku.

K tomu možno uviesť, že táto jeho dovolacia námietka sa týka posudzovania správnosti a úplnosti zisteného skutkového stavu (konkrétne doby spáchania skutku, ktorá je v rozsudku prvostupňového súdu vymedzená „najmenej od augusta 2016 do 21. februára 2018“), ktorý dovolací súd podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nemôže skúmať ani meniť. Obvineným uplatnená dovolacia námietka tak nespadá do rámca dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ani pod žiaden iný dovolací dôvod uvedený § 371 ods. 1 Trestného poriadku (skutkové zistenia môže v podanom dovolaní namietat' len minister spravodlivosti Slovenskej republiky na základe dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku).

Možno preto konštatovať, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal nezákonnosť vykonaných znaleckých posudkov, pretože pribratí znalci podľa neho neboli poučení podľa § 144 ods. 1 Trestného poriadku.

K tomu možno uviesť, že vo vzťahu k tejto dovolacej námietke obvinený nesplnil podmienku dovolania uvedenú v § 371 ods. 4 Trestného poriadku, podľa ktorej dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. a) až písm. g) Trestného poriadku nemožno použiť, ak namietaná okolnosť bola dovolateľovi známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Zmyslom ustanovenia § 371 ods. 4 Trestného poriadku je predísť tomu, aby konanie pred dovolacím súdom slúžilo ako možnosť namietat' nové a nové nedostatky, ktoré mohli byť zhojené už v konaní pred súdom nižšieho stupňa. Zákonodarca v tejto súvislosti totiž predpokladal, že pokiaľ bola namietaná vada dovolateľovi známa už v pôvodnom konaní a tento sa ju nesnažil odstrániť pri prvej nožnej príležitosti, nejde o vadu tak závažnú, aby ju bolo potrebné preskúmať v dovolacom konaní, a v podstate by mohlo ísť len o špekuláciu dovolateľa smerujúcu k predĺženiu celého konania.

Z predloženého spisového materiálu nie je zrejmé, že by obvinený alebo jeho obhajca nezákonnosť znaleckých posudkov spočívajúcu v nepoučení znalcov podľa § 144 ods. 1 Trestného poriadku kedykoľvek v priebehu konania či už pred prvostupňovým alebo odvolacím súdom namietali, hoci im táto skutočnosť musela byť zrejmá najneskôr od doručenia jednotlivých uznesení o pribratí znalcov. Naopak, obvinený na hlavnom pojednávaní súhlasil s prečítaním znaleckých posudkov a obhajca obvineného na závery vykonaných znaleckých posudkov poukázal tak vo svojej záverečnej reči, ako aj v odôvodnení odvolania, pričom ani v týchto prípadoch žiadnym spôsobom nenamietal nezákonnosť znaleckých posudkov z dôvodu absencie poučenia znalcov podľa § 144 ods. 1 Trestného poriadku.

Keďže uvedenú skutočnosť obvinený prvýkrát namietal až v podanom dovolaní, nesplnil tak podmienku predpokladanú § 371 ods. 4 Trestného poriadku, čo má za následok, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku v predmetnej veci nie je daný.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku dovolanie možno podať ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Vo vzťahu k týmto dvom dovolacím dôvodom je v prvom rade potrebné vysvetliť ich vzájomný vzťah.

Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste. Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku (stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu, prijaté 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 46/2010, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 5, roč. 2011 - III.).

Obvinený v podanom dovolaní pomerne rozsiahlo namietal nepreukázanie spáchania skutku pod bodom 1), poukazujúc pritom na skutočnosť, že s výnimkou výpovede poškodenej S. N. neexistuje žiaden dôkaz nasvedčujúci spáchaniu tohto skutku, keďže za tento nemožno považovať napríklad ani výsluchy maloletých detí, sestry poškodenej ani správy pediatra, detského psychiatra či správu psychiatricky poškodenej, zabezpečené v priebehu prípravného konania.

K tomu je potrebné uviesť, že všetky tieto dovolacie námietky obvineného sa týkajú hodnotenia zisteného skutkového stavu (tak ako na to poukázala aj prokurátorka vo svojom vyjadrení k dovolaniu), ktorý však dovolací súd, ako už bolo vyššie uvedené, nemôže podľa § 371 ods. 1 písm. i), časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku skúmať ani meniť. Skutkový prieskum by bol v dovolacom konaní možný len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Trestného poriadku. Z tohto dôvodu možno konštatovať, že tieto dovolacie námietky obvineného nemôžu napĺňať ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ani žiaden iný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Napokon, vo vzťahu k obvineným namietanému nenaplneniu subjektívnej stránky trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona je potrebné poukázať na stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu prijaté 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 39/2010, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 3, roč. 2011, v zmysle ktorého „dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku preto nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovaně, t. j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť.“

Vychádzajúc z uvedeného možno konštatovať, že ani táto dovolacia námietka obvineného nemôže napĺňať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku ani žiaden iný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v predmetnej veci nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanoveniami § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. h), písm. i) Trestného poriadku a z tohto dôvodu dovolanie obvineného W. N.Á. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.